Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►B

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2879/2000

af 28. december 2000

om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2702/1999 om oplysningskampagner og salgsfremmende foranstaltninger for landbrugsprodukter i tredjelande

(EFT L 333 af 29.12.2000, s. 63)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►M1	Kommissionens forordning (EF) nr. 962/2001 af 17. maj 2001	L 136	3	18.5.2001
►M2	Kommissionens forordning (EF) nr. 1955/2001 af 5. oktober 2001	L 266	8	6.10.2001
►M3	Kommissionens forordning (EF) nr. 1854/2002 af 17. oktober 2002	L 280	7	18.10.2002
►M4	Kommissionens forordning (EF) nr. 409/2003 af 5. marts 2003	L 62	14	6.3.2003
►M5	Kommissionens forordning (EF) nr. 2171/2003 af 12. december 2003	L 326	6	13.12.2003

▼B

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2879/2000

af 28. december 2000

om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2702/1999 om oplysningskampagner og salgsfremmende foranstaltninger for landbrugsprodukter i tredjelande

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2702/1999 af 14. december 1999 om oplysningskampagner og salgsfremmende foranstaltninger for landbrugsprodukter i tredjelande ([1]), særlig artikel 11, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Der bør fastsættes gennemførelsesbestemmelser for oplysningskampagnerne og de salgsfremmende foranstaltninger for landbrugsprodukter og subsidiært for levnedsmidler i tredjelande.

(2) For at sikre en korrekt forvaltning bør der fastsættes en tidsplan ved udarbejdelsen af listen over produkter og markeder, der omfattes af ovennævnte foranstaltninger.

(3) For at undgå enhver risiko for konkurrenceforvridning bør der fastsættes retningslinjer for henvisning til den særlige oprindelse for de produkter, der omfattes af oplysningskampagner og salgsfremmende foranstaltninger.

(4) Proceduren for præsentation af programmerne og for valg af gennemførelsesorganet bør fastsættes på en sådan måde, at der sikres fri konkurrence og fri bevægelighed for tjenesteydelserne.

(5) Der bør fastsættes kriterier for medlemsstaternes udvælgelse af programmer og Kommissionens godkendelse af dem for at sikre, at EF-reglerne overholdes og foranstaltningerne gennemføres effektivt især under overholdelse af bestemmelserne i Rådets direktiv 92/50/EØF om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler ([2]), senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/52/EF af 13. oktober 1997 om ændring af direktiv 92/50/EØF, 93/36/EØF og 93/37/EØF om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af henholdsvis offentlige tjenesteydelsesaftaler, aftaler om offentlige indkøb og offentlige bygge- og anlægskontrakter ([3]).

(6) Det er hensigtsmæssigt at anvende de samme regler for foranstaltninger, der skal gennemføres af de i artikel 6 i forordning (EF) nr. 2702/1999 omhandlede internationale organisationer.

(7) For at sikre, at EF-foranstaltningerne er effektive, bør medlemsstaterne sørge for sammenhæng og komplementaritet mellem de godkendte programmer og de nationale eller regionale programmer.

(8) Med samme mål for øje bør der fastsættes prioriteringskriterier for udvælgelse af programmer, så deres virkning bliver optimal.

(9) I tilfælde af programmer, der vedrører flere medlemsstater, bør der fastsættes foranstaltninger for at sikre koordinering mellem disse medlemsstater ved indgivelse og behandling af programmerne.

(10) Der bør fastsættes følger, der skal drages, når et program udelukkes på grund af en medlemsstats manglende medfinansiering og artikel 9, stk. 3, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 2702/1999 ikke finder anvendelse.

([1]) EFT L 327 af 21.12.1999, s. 7.
([2]) EFT L 209 af 24.7.1992, s. 1.
([3]) EFT L 328 af 28.11.1997, s. 1.

▼B

(11) Der bør fastsættes nærmere regler for arbejdet i den overvågningsgruppe, der er omhandlet i artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2702/1999.

(12) Den kontrol, som medlemsstaterne skal føre med de programmer, de direkte forvalter, bør fastsættes.

(13) Bestemmelserne for EF's medfinansiering bør anføres for at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning.

(14) De forskellige bestemmelser om opfyldelsen af forpligtelserne bør nedfældes i kontrakter, der inden for en rimelig frist indgås mellem de interesserede og medlemsstaternes kompetente organer på grundlag af standardkontrakter, som Kommissionen stiller til rådighed.

(15) For at sikre en korrekt opfyldelse af kontrakten bør kontrahenten over for det kompetente organ stille en sikkerhed svarende til 15 % af Fællesskabets bidrag. Med samme mål for øje bør der stilles en sikkerhed, hvis der ansøges om forskud.

(16) Det primære krav, jf. artikel 20 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2220/85 ([1]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 1932/1999 ([2]), bør fastsættes.

(17) Med hensyn til kravene til budgetforvaltning er det nødvendigt at fastsætte en bod for de tilfælde, hvor ansøgningerne om mellemliggende betalinger ikke indgives eller indgives for sent, eller hvor fristen for medlemsstaternes udbetaling af beløb ikke overholdes.

(18) For at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning og for at undgå risikoen for, at de forudsete udbetalinger opbruger hele Fællesskabets finansielle bidrag, så der ikke længere vil være noget restbeløb at udbetale, bør det fastsættes, at forskuddet og de forskellige mellemliggende betalinger tilsammen ikke må overstige 80 % af Fællesskabets bidrag. Af samme grund bør ansøgningen om udbetaling af restbeløbet være det kompetente organ i hænde inden for en bestemt frist.

(19) Det er nødvendigt, at medlemsstaterne fører kontrol med foranstaltningernes gennemførelse, og at Kommissionen holdes underrettet om resultaterne af de foranstaltninger, der er fastsat i nærværende forordning. Af hensyn til en forsvarlig økonomisk forvaltning bør det fastsættes, at medlemsstaterne samarbejder, når foranstaltningerne gennemføres i en anden medlemsstat end den, hvor det kontraherende kompetente organ har sit sæde.

(20) Perioden for anvendelsen af denne forordning bør fastsættes ud fra artikel 15 i forordning (EF) nr. 2702/1999.

(21) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Fællesmødet for Forvaltningskomitéerne — Fremme af Landbrugsprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Ved »program« som omhandlet i artikel 7, stk. 1, og artikel 9, stk. 4, i forordning (EF) nr. 2702/1999 forstås en sammenhængende række foranstaltninger, som er af et tilstrækkeligt omfang til, at de kan bidrage til en øget oplysning om de pågældende produkter og medvirke til en øget afsætning heraf.

Artikel 2

1. Det budskab, der via de salgsfremmende foranstaltninger og/eller oplysningskampagnerne formidles til forbrugerne eller andre

([1]) EFT L 205 af 3.8.1985, s. 5.
([2]) EFT L 240 af 10.9.1999, s. 11.

▼B

målgrupper, skal være baseret på det pågældende produkts særlige kvalitet og/eller kendetegn.

2. Oplysningskampagnerne og de salgsfremmende foranstaltninger må ikke tilskynde til forbrug af et produkt på grund af dettes oprindelse.

Enhver omtale af et produkts oprindelse skal være af underordnet betydning i forhold til det budskab, der lægges hovedvægt på i kampagnen.

3. Et produkts oprindelse kan dog angives i forbindelse med en foranstaltning, hvis der er tale om en betegnelse, der har hjemmel i EF-bestemmelserne, eller hvis denne oplysning i forbindelse med produktet er nødvendig til illustration af oplysningskampagnen eller den salgsfremmende foranstaltning.

Artikel 3

Listen over de produkter og markeder, der er omhandlet henholdsvis i artikel 3 og 4 i forordning (EF) nr. 2702/1999, udarbejdes hvert andet år senest den 31. december. Den første liste er anført i bilaget til denne forordning.

Artikel 4

Hvis artikel 6 i forordning (EF) nr. 2702/1999 anvendes, forelægger de internationale organisationer, der er omhandlet i nævnte artikel, hvert år inden den 1. oktober Kommissionen de for det følgende år planlagte programmer som omhandlet i artikel 9, stk. 4, i samme forordning.

Betingelserne for tildeling og udbetaling af støtte fastlægges i en aftale, som indgås mellem Fællesskabet og den pågældende internationale organisation.

Artikel 5

De programmer, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2702/1999, gennemføres over en periode på mindst et år og højst tre år fra datoen for påbegyndelsen af den pågældende kontrakts løbetid.

Artikel 6

1. I forbindelse med de i artikel 7, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2702/1999 omhandlede programmer, der vedrører flere medlemsstater, prioriteres de programmer, der vedrører en samlet gruppe produkter, og i hvilke hovedvægten lægges på kvalitet, næringsværdi og fødevaresikkerhed i EF-produktionen.

2. I forbindelse med programmer, der kun vedrører en enkelt medlemsstat eller et enkelt produkt, prioriteres programmer, der fremhæver fællesskabsinteressen, navnlig med hensyn til de af de pågældende programmer omfattede produkters kvalitet, næringsværdi, sikkerhed og repræsentativitet.

Artikel 7

1. Med henblik på gennemførelsen af de i artikel 5 omhandlede foranstaltninger, modtager den interesserede medlemsstat efter indkaldelsen af forslag programmer fra Fællesskabets erhvervs- og brancheorganisationer, der er repræsentative for den eller de pågældende sektorer. I disse programmer overholdes de nærmere specifikationer med udelukkelses-, udvælgelses- og tildelingskriterier, som de interesserede medlemsstater offentliggør med henblik herpå.

2. For de aftaler, der vedrører de enkelte medlemsstater, træffer disse de fornødne foranstaltninger for at sikre, at de tilslagsgivende myndigheder overholder bestemmelserne i direktiv 92/50/EØF.

Nævnte direktiv finder anvendelse på de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 6 i forordning (EF) nr. 2702/1999.

▼B

3. Hvis der planlægges et salgsfremmende program, som vedrører flere medlemsstater, samarbejder disse om udarbejdelsen af fælles specifikationer og indkaldelse af forenelige forslag.

4. Efter indkaldelsen af forslag udarbejder de i stk. 1 omhandlede organisationer eventuelt i samarbejde med et gennemførelsesorgan, som de har valgt ved en af medlemsstaten kontrolleret konkurrence, programmer for de pågældende salgsfremmende foranstaltninger og oplysningskampagner. Programmerne kan være indgivet af brancheorganisationer, der er oprettet på EF-plan eller i en eller flere medlemsstater.

5. Hver medlemsstat sikrer de fastsatte nationale og regionale foranstaltningers koordinering med dem, der medfinansieres i henhold til forordning (EF) nr. 2702/1999, samt de fremlagte programmers komplementaritet med de nationale og regionale kampagner.

6. Den eller de berørte medlemsstater kontrollerer, at programmerne er hensigtsmæssige, og at de foreslåede programmer og gennemførelsesorganer er i overensstemmelse med EF-bestemmelserne og de respektive specifikationer. De kontrollerer forholdet mellem kvalitet og pris for de pågældende programmer. Medlemsstaterne vurderer navnlig ovennævnte programmer på grundlag af følgende kriterier:

— de foreslåede strategiers hensigtsmæssighed i relation til de fastlagte mål

— de foreslåede foranstaltningers kvalitet

— de forventede virkninger af foranstaltningernes gennemførelse, hvad angår udviklingen i efterspørgslen efter de pågældende produkter

— garantierne for, at de organisationer, der har indgivet forslagene, er effektive og repræsentative

— det foreslåede gennemførelsesorgans tekniske formåen og garantierne for dets effektivitet.

7. Efter gennemgangen af de forelagte programmer forpligter den eller de berørte medlemsstater sig til at bidrage til finansieringen af de udvalgte programmer, uden at dette dog indskrænker anvendelsen af artikel 9, stk. 3, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 2702/1999.

Hvis der er tale om programmer vedrørende flere medlemsstater efter en fælles indkaldelse af forslag, samarbejder de pågældende medlemsstater om udvælgelsen af programmerne, ligesom de forpligter sig til at bidrage til finansieringen heraf i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2, andet punktum.

Artikel 8

Hvis en medlemsstat ikke bidrager til finansieringen, og artikel 9, stk. 3, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 2702/1999 ikke anvendes, udelukkes brancheorganisationen i den pågældende medlemsstat fra at deltage i programmet.

Artikel 9

1. ►M4 Medlemsstaterne meddeler hvert år senest den 15. juni og den 15. december Kommissionen den foreløbige liste over de programmer og gennemførelsesorganer, de har udvalgt, sammen med en kopi af de pågældende programmer. ◄ I forbindelse med programmer, der vedrører flere medlemsstater, gives denne meddelelse efter aftale mellem de berørte medlemsstater.

2. Kommissionen gennemgår de forelagte programmer, idet den kontrollerer deres overensstemmelse med EF-bestemmelserne og iagttagelsen af de kriterier, der er nævnt i artikel 7, stk. 6.

Konstaterer Kommissionen, at et forelagt program ikke er i overensstemmelse med EF-bestemmelserne, eller at kriterierne i artikel 7, stk. 6, ikke er iagttaget, giver den straks den eller de berørte medlemsstater underretning om, at hele det pågældende program eller en del heraf ikke er støtteberettiget.

▼B

3. Efter vurderingen af programmerne, eventuelt med bistand fra tekniske assistenter som nævnt i artikel 8, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2702/1999, og efter en eventuel høring af den stående gruppe »Fremme af Landbrugsprodukter« under Den Rådgivende Komité for Kvalitet og Sundhed, træffer Kommissionen efter den i artikel 11 i forordning (EF) nr. 2702/1999 nævnte procedure senest ►M4 den 15. september og den 28. februar ◄ sin beslutning med hensyn til de forelagte programmer og gennemførelsesorganerne i forbindelse hermed.

▼M3

For programmer forelagt i 2002 træffer Kommissionen dog sin beslutning senest den 15. november 2002.

▼B

4. Den brancheorganisation, der har foreslået et godkendt program, er ansvarlig for den korrekte gennemførelse heraf.

Artikel 10

1. Fællesskabets finansielle bidrag til de foranstaltninger og kampagner, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 2702/1999, fastsættes således:

a) 50 % af de faktiske omkostninger ved foranstaltningerne for programmer af en varighed på et år

b) 60 % af de faktiske omkostninger ved foranstaltningerne det første år og 40 % det andet år for programmer af en varighed på to år, uden at Fællesskabets samlede bidrag dog kan overstige 50 % af de samlede omkostninger

c) 60 % af de faktiske omkostninger ved foranstaltningerne det første år, 50 % det andet år og 40 % det tredje år for foranstaltninger af en varighed på tre år, uden at Fællesskabets samlede bidrag dog kan overstige 50 % af de samlede omkostninger.

Dette finansielle bidrag udbetales til de medlemsstater, der er omhandlet i artikel 8, stk. 4, i forordning (EF) nr. 2702/1999.

2. Medlemsstaternes finansielle bidrag til de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 9, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2702/1999, er lig med 20 % af de faktiske omkostninger ved foranstaltningerne. Hvis flere medlemsstater deltager i finansieringen, fastlægges deres andele, så de forholdsvis svarer til det finansielle bidrag fra den organisation på deres område, der har været med til at fremsætte forslaget.

Artikel 11

1. I forbindelse med den procedure for udvælgelse af programmer, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2702/1999, giver de berørte medlemsstater, så snart de har modtaget Kommissionens beslutning om godkendelse af afsætningsfremmende programmer, de enkelte berørte organisationer meddelelse om resultatet af deres ansøgning.

2. Medlemsstaterne indgår kontrakter med de udvalgte organisationer inden for en frist på 30 kalenderdage efter meddelelsen af Kommissionens beslutning. Efter fristens udløb kan der ikke indgås kontrakter, medmindre Kommissionen har givet en forhåndsgodkendelse.

Medlemsstaterne benytter standardkontrakter, som Kommissionen stiller til deres rådighed.

3. ►M5 Kontrakten kan først indgås af de to parter, når der til sikring af kontraktens korrekte opfyldelse er stillet en sikkerhed svarende til 15 % det årlige af maksimumsbeløb for Fællesskabets og den eller de pågældende medlemsstaters finansiering. Sikkerheden stilles på betingelserne i afsnit III i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2220/85. ◄

Hvis kontrahenten er et offentligretligt organ eller er undergivet et sådant organs tilsyn, kan en til den i første afsnit omhandlede

▼B

procentsats svarende skriftlig garanti fra tilsynsmyndigheden dog accepteres af det kompetente organ, hvis myndigheden:

— forpligter sig til at overvåge, at de indgåede forpligtelser opfyldes korrekt

— kontrollerer, at modtagne beløb faktisk anvendes til at opfylde de indgåede forpligtelser.

Beviset for sikkerhedsstillelsen skal være medlemsstaten i hænde inden udløbet af fristen i stk. 2, første afsnit.

Sikkerheden frigives inden for de frister og på de betingelser, der i artikel 13 i denne forordning er fastsat for udbetalingen af restbeløbet.

4. Det primære krav, jf. artikel 20 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2220/85, er gennemførelse af de foranstaltninger, der er fastsat i kontrakten.

5. Medlemsstaten sender straks Kommissionen en kopi af kontrakten og bevis for sikkerhedsstillelsen. Den sender også en kopi af den kontrakt, den udvalgte organisation har indgået med gennemførelsesorganet.

Denne kontrakt skal indeholde en forpligtelse for gennemførelsesorganet til at underkaste sig den i artikel 14 omhandlede kontrol.

Artikel 12

1. Senest 30 kalenderdage efter datoen fra kontraktens underskrivelse kan kontrahenten indgive en forskudsansøgning til medlemsstaten, ledsaget af den i stk. 3 omhandlede sikkerhedsstillelse. Når fristen er udløbet, kan der ikke længere ansøges om forskud.

Forskuddet kan højst udgøre 30 % af bidraget fra Fællesskabet og fra den eller de berørte medlemsstater.

2. Medlemsstaten skal udbetale forskuddet senest 30 kalenderdage efter, at forskudsansøgningen er indgivet. Hvis fristen overskrides, anvendes bestemmelserne i artikel 4 i forordning (EF) nr. 296/96 ([1]).

3. Forskuddet udbetales på betingelse af, at kontrahenten over for medlemsstaten stiller en sikkerhed svarende til 110 % af forskuddet på betingelserne i afsnit III i forordning (EØF) nr. 2220/85.

Hvis kontrahenten er et offentligretligt organ eller er undergivet et sådant organs tilsyn, kan en til den i første afsnit omhandlede procentsats svarende skriftlig garanti fra tilsynsmyndigheden dog accepteres af det kompetente organ, hvis myndigheden forpligter sig til at betale det af garantien omfattede beløb i tilfælde af, at retten til forskuddet ikke er fastslået.

Artikel 13

1. Ansøgninger om mellemliggende betalinger af bidrag fra Fællesskabet og medlemsstaterne indgives inden udgangen af den første kalendermåned efter den måned, hvor hver periode på 90 kalenderdage efter datoen for kontraktens underskrivelse udløber. Disse ansøgninger skal vedrøre udgifter, der er afholdt i den pågældende tremånedersperiode, og være ledsaget af sammenfattende udgiftsopgørelse med tilhørende bilag og en foreløbig rapport om kontraktens gennemførelse. Er der ikke afholdt udgifter i løbet af den pågældende tremånedersperiode, fremsendes oplysning herom inden for samme frist som den, der gælder for ansøgninger om mellemliggende betalinger.

For sen indgivelse af ansøgning om mellemliggende betaling ledsaget af dokumentation medfører, at beløbet nedsættes med 3 % for hver hele måneds forsinkelse, medmindre der foreligger force majeure.

Disse betalinger og det i artikel 12, stk. 1, omhandlede forskud må tilsammen ikke overstige 80 % af Fællesskabets og de pågældende

([1]) EFT L 39 af 17.2.1996, s. 5.

▼B

medlemsstaters samlede finansielle bidrag. Når dette niveau er nået, kan der ikke indgives flere ansøgninger om mellemliggende betaling.

2. Ansøgningen om betaling af restbeløbet indgives senest fire måneder efter datoen for afslutningen af de foranstaltninger, der er fastsat i kontrakten.

Ansøgningen betragtes kun som indgivet, hvis den ledsages af:

a) en sammenfattende udgiftsopgørelse, der viser de planlagte og de afholdte udgifter, med tilhørende bilag for de pågældende udgifter

b) en oversigt over de gennemførte foranstaltninger (aktivitetsrapport)

c) en af kontrahenten udfærdiget rapport om den interne evaluering af de opnåede resultater, der kan konstateres på rapporteringstidspunktet, samt den brug, der kan gøres heraf.

Hvis ansøgningen om restbeløbet indgives efter fristens udløb, nedsættes beløbet med 3 % for hver måneds forsinkelse, medmindre der foreligger force majeure.

3. Restbeløbet udbetales efter kontrol af de i stk. 2 omhandlede dokumenter.

Restbeløbet nedsættes i forhold til omfanget af eventuel manglende opfyldelse af det primære krav, der er omhandlet i artikel 11, stk. 4.

4. Den i artikel 12, stk. 3, omhandlede sikkerhed frigives i det omfang, den endelige ret til det udbetalte forskud er fastslået.

5. Medlemsstaten foretager de i stk. 1-4 nævnte udbetalinger inden for en frist på 60 kalenderdage fra ansøgningens modtagelse. Denne betalingsfrist kan dog på ethvert tidspunkt inden for perioden på 60 kalenderdage efter første registrering af betalingsanmodningen suspenderes af Kommissionen, såfremt denne meddeler kreditorkontrahenten, at ansøgningen ikke opfylder de gældende krav, enten fordi fordringen ikke kan anerkendes, ikke er forfalden eller ikke er vedlagt den dokumentation, der kræves for alle supplerende ansøgninger, eller fordi medlemsstaten finder det nødvendigt at indhente yderligere oplysninger eller at foretage kontrol. Fristen fortsætter med at løbe fra datoen for modtagelsen af de ønskede oplysninger, som skal fremsendes inden for en frist på 30 kalenderdage. Hvis fristen for ovennævnte betalinger overskrides, nedsættes de beløb, der refunderes medlemsstaten, jf. bestemmelserne i artikel 4 i forordning (EF) nr. 296/96, medmindre der foreligger force majeure.

6. Den garanti, der er nævnt i artikel 11, stk. 3, skal være gyldig, indtil restbeløbet er betalt, og den frigives ved frigørelsesbrev fra det kompetente organ.

7. Medlemsstaten sender følgende dokumenter til Kommissionen senest 30 kalenderdage efter at have modtaget dem:

— tremånedersrapporter om kontraktens opfyldelse

— udgiftsopgørelser og oversigter som nævnt i artikel 13, stk. 2, litra a) og b)

— rapport om den interne evaluering.

8. Efter udbetalingen af restbeløbet sender medlemsstaten Kommissionen en opgørelse over de udgifter, der er afholdt i forbindelse med kontrakten.

Det bekræfter endvidere, at det ved kontrol er fastslået, at alle udgifterne er støtteberettigede i henhold til kontrakten.

9. Inddragne sikkerhedsbeløb og pålagt bod fratrækkes i givet fald i de udgifter, der anmeldes til EUGFL, Garantisektionen, for den del, der svarer til EF's medfinansiering.

▼B

Artikel 14

1. Medlemsstaten træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for bl.a. ved teknisk, administrativ og regnskabsmæssig kontrol hos kontrahenten og gennemførelsesorganet at kontrollere:

a) at de forelagte oplysninger og bilag er korrekte, og

b) at alle forpligtelser i henhold til kontrakten er opfyldt.

Medlemsstaten underretter snarest muligt Kommissionen om alle uregelmæssigheder, der konstateres under kontrollen, uden at dette dog indskrænker anvendelsen af bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 595/91 ([1]).

2. Med henblik på kontrollen af de i denne forordning omhandlede foranstaltninger fastlægger den pågældende medlemsstat, hvilke midler der er de bedst egnede til at sikre denne kontrol, og det underretter Kommissionen herom.

3. I forbindelse med programmer fra organisationer, der dækker flere medlemsstater, træffer disse medlemsstater de fornødne foranstaltninger med henblik på at samordne kontrollen, og de underretter Kommissionen herom.

4. Kommissionen kan på ethvert tidspunkt deltage i den i stk. 2 og 3 omhandlede kontrol. Medlemsstaternes kompetente organer underretter med henblik herpå rettidigt Kommissionen om den påtænkte kontrol.

Kommissionen kan endvidere foretage supplerende kontrol, som den måtte anse for nødvendig.

5. Den overvågningsgruppe, der er nævnt i artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2702/1999, afholder regelmæssigt møder for at følge forløbet af de forskellige programmer.

Overvågningsgruppen skal med henblik herpå for hvert program underrettes om tidsplanen for de planlagte foranstaltninger, rapporterne om programmets gennemførelse og resultaterne af den kontrol, der foretages i henhold til artikel 13 og 14.

Overvågningsgruppen ledes af en repræsentant for den pågældende medlemsstat. I tilfælde af programmer, der gennemføres af organisationer, der dækker flere medlemsstater, ledes den af en repræsentant, som de pågældende medlemsstater udpeger.

Artikel 15

1. Ved uretmæssig udbetaling har modtageren pligt til at tilbagebetale de pågældende beløb med tillæg af renter for den periode, der forløber mellem udbetalingen og tilbagebetalingen.

Rentesatsen er den på datoen for den uretmæssige udbetaling gældende rentesats, som anvendes i forbindelse med euro-transaktioner foretaget af Det Europæiske Monetære Institut, og som offentliggøres i C-udgaven af *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, forhøjet med 3 procentpoint.

2. De tilbagekrævede beløb og renterne indbetales til de udbetalende organer, som trækker dem fra de udgifter, som Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget finansierer, i forhold til Fællesskabets medfinansiering.

Artikel 16

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes indtil den 31. december 2004.

([1]) EFT L 67 af 14.3.1991, s. 11.

▼B

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼M4

BILAG

Liste over tredjelandsmarkeder, hvor der kan gennemføres afsætningsfremmende foranstaltninger

— Schweiz
— Norge
— Rumænien
— Bulgarien
— Rusland
— Japan
— Kina
— Sydkorea
— Sydøstasien
— Indien
— Mellemøsten
— Nordafrika
— Sydafrika (Republikken)
— Nordamerika
— Latinamerika
— Australien og New Zealand.

Liste over produkter, der kan omfattes af afsætningsfremmende foranstaltninger i tredjelande

— Okse- og svinekød, fersk, kølet eller frosset, forarbejdede produkter og kødtilberedninger
— Kvalitetsfjerkrækød
— Ost og yoghurt
— Olivenolie og spiseoliven
— Bordvin med geografisk betegnelse, kvalitetsvin fra bestemte dyrkningsområder (kvbd)
— Spiritus med beskyttet geografisk eller traditionel betegnelse
— Friske og forarbejdede frugter og grøntsager
— Forarbejdede korn- og risprodukter
— Spindhør.